

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3019

гр. София, 12.04.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в закрито заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова**

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова  
Геновева Йончева**

като разгледа дело номер **3332** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Раздел VIII от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е въз основа на искане с вх. № 13529 и искане с вх. № 13548 по описа на съда, и двете от дата 11.04.2022 г., подадени от К. П. М. от [населено място], област Л., [улица], за възобновяване на административно-наказателните производства по влезлите в сила Електронни фишове (ЕФ) с № №: [ЕГН] и [ЕГН] за налагане на глоба за нарушение на чл. 139, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), установено с електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП).

Исканията съдържат идентични доводи за наличие на основанието по чл. 70, ал. 2, т. 3 ЗАНН, като с това, касаещо ЕФ № [ЕГН] се претендира спиране на неговото изпълнение.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, за да се произнесе по предявеното на основание чл. 72, ал. 4 ЗАНН искане установи следното от фактическа страна:

Искателят К. П. М. твърди, че е собственик на ППС - джип Г. Ч., с рег. [рег.номер на МПС] . Автомобилът не се ползвал извън населеното място, в което е установено лицето. На неуточнени дати е получил процесните ЕФ, съдържащи констатации за извършени на 14.05.2021 г. и на 18.05.2021 г., при идентична обстановка, нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП – движещо се ППС (лек автомобил джип Г. Ч. 4.7, регистрационен номер О., с технически допустима максимална маса 2495) по път 305 км 17+528, [община], включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да е заплатена дължимата от собственика на ППС такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗП. За извършените нарушения на чл. 139, ал. 6 ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 3, във вр. с чл. 187а, ал. 1 с.з. в тежест на К. П. М. е определена глоба в размер на 300 лв.

Санкционираното лице е уведомено, че независимо от налагането на това административно наказание, се дължи и заплащане на съответната такса по чл. 10а, ал. 2 ЗП съобразно категорията на притежаваното ППС в размер на 10 лв. Посочена е възможността от освобождаване от административнонаказателна отговорност, ако в 14-дневен срок от получаване на ЕФ, бъде заплатена компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 ЗП в размер на 70 лв. при спазване на чл. 189е, ал. 3 и 4 ЗДвП. Отбелязано е, че с плащането на компенсаторната такса в срок ЕФ ще бъде анулиран (не се дължи глоба), а задължението по чл. 10а, ал. 2 ЗДвП ще се счита за изпълнено.

М. твърди, че в началото на м. май 2021 г. (периода, в който са извършени нарушенията на чл. чл. 139, ал. 6 ЗДвП, установени с ЕФ) е предоставил автомобила на баща си. По това време комуникацията между двамата е била затруднена и едва на 31.03.2022 г. М. установил, че в действителност баща му не е ползвал ППС, както и самият той. Твърди, че служители на Агенция „Пътна инфраструктура“ са допуснали грешка при обработване на снимковия материал. Счита, че е налице основанието по чл. 70, ал. 2, т. 3 ЗАНН, като се позовава на снимковия материал по преписката. От тях се установявало, че на посоченото в ЕФ място и час се движи друг автомобил с рег. [рег.номер на МПС], а не собственият на искателя с рег. [рег.номер на МПС]. С тези съображения се претендира възобновяване на административно-наказателното производство по издаване на влезлите в сила ЕФ и спиране изпълнението на ЕФ № [ЕГН], за който няма данни да е заплатена определената компенсаторната такса по чл. 10, ал. 2 ЗП, респ. и определената с него глоба в размер на 300 лв.

Настоящият съдебен състав намира искането за недопустимо, независимо, че е направено от лице по чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗАНН.

Съгласно чл. 72, ал. 4 ЗАНН искането за възобновяване не спира изпълнението на влезлия в сила акт, освен ако съдът постанови друго. Законът не посочва предпоставките, които обуславят основателността на това особено искане. Предвид законодателната празнота и липсата на специален процесуален ред за разглеждане на предявеното искане съдът счита, че следва да изхожда от правната същност на електронния фиш като властнически акт с установителни и санкционни функции, който по правното си действие се приравнява едновременно към акта по чл. 3б, ал. 1 ЗАНН за установяване на извършеното административно нарушение и към наказателното постановление (А.: § 1, т. 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 ДР на ЗДвП, както и мотивите към Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013 г.).

Съгласно чл. 79, ал. 1 ЗАНН наказателните постановления и решения на съда, с които са наложени глоби или са присъдени парични обезщетения в полза на държавата, се изпълняват по реда за събиране на държавните вземания. Разпоредбата на чл. 163, ал. 1 ДОПК посочва, че публичните вземания се събират по реда на ДОПК. Нормата на чл. 162 от Кодекса определя кои са публичните държавни и общински вземания, като в ал. 2, т. 7 сочи като такива вземанията по влезли в сила наказателни постановления. Предвид регламентацията в чл. 163, ал. 3 ДОПК тези вземания се събират от публичните изпълнители при НАП, освен ако в закон е предвидено друго.

В настоящият случай не се установява М. да е заплатил определената му с ЕФ № [ЕГН] глоба. Няма и данни пред НАП да е образувано изпълнително дело във връзка с изпълнението на влезлия в сила ЕФ. Липсата на започнало срещу санкционираното лице принудително изпълнение на ЕФ прави искането за неговото спиране лишено от предмет. С оглед на това съдът следва да го остави без разглеждане.

Само за пълнота следва да се посочи, че дори да беше допустимо, искането е неоснователно. Доколкото нормата на чл. 72, ал. 4 ЗАНН възлага на съда изрично правомощие да спре изпълнението на придобилия стабилитет санкционен акт, настоящият тричленен състав намира за приложима по аналогия разпоредбата на чл. 222, ал. 1, т. 1 - 6 ДОПК, регламентираща предпоставките за спиране на принудителното изпълнение от публичния изпълнител. По делото не се установява и не се твърди да е налице някое от основанията посочени в чл. 222, ал. 1 ДОПК. Същевременно и при най-благоприятното за искателя разширително тълкуване на закона, което би довело до прилагане по аналогия на реда за спиране на предварителното изпълнение, предвиден в чл. 166, ал. 2 АПК, то и в този случай предявеното на основание чл. 72, ал. 4 ЗАНН особено искане би било неоснователно, т.к. липсват твърдения /а още по-малко са представени и доказателства/ за наличието на обстоятелства, които обуславят заключение, че изпълнението на влезлия в сила ЕФ би довело до прекомерно тежки последици, респективно да налагат разумна необходимост съдът да упражни правомощието си и по изключение да пристъпи към спиране на изпълнението.

С оглед изложеното и на основание чл. 72, ал. 4 ЗАНН, Административен съд София-град, IX касационен състав

#### ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на К. П. М. за СПИРАНЕ ИЗПЪЛНЕНИЕТО на влезлия в сила Електронен фиш с № [ЕГН] за налагане на глоба в размер на 300 лева за нарушение, установено с електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.